

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobců **a) Z. K.** a **b) L. K.**, oba zastoupeni JUDr. Josefem Červinkou, advokátem se sídlem v Novém Hrozenkově 843, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, se sídlem ve Zlíně, tř. Tomáše Bati 21, za účasti Městyse Nový Hrozenkov, se sídlem v Novém Hrozenkově 454, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3.2.2014 č.j. KUZL 5880/2014, ve věci odstranění stavby,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 3.2.2014 č.j. KUZL 5880/2014 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobcům na náhradě nákladů řízení částku 13.520,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Josefa Červinky, advokáta se sídlem v Novém Hrozenkově 843.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobci domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3.2.2014 č.j. KUZL 5880/2014, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Karolinka ze dne 11.9.2013 č.j. MU-5859/2013, jímž bylo nařízeno odstranění stavby plotu na pozemcích parc. č. X v k.ú. Nový Hrozenkov.

V podané žalobě žalobci namítli tyto žalobní body:

- 1) Žalovaný rozhodl na základě nesprávného právního hodnocení skutkového stavu, když v rozporu s hmotným právem vyložil otázku vzniku stavby plotu jen na základě správním orgánem I. stupně tvrzeného chybějícího souhlasu. Žalobci a jejich právní předchůdci na pozemcích parc. č. X a X, jež jsou v jejich vlastnictví, chovali ovce od nepaměti a činí tak dodnes. Žalobci uvedli, že mezi pozemky parc. č. X a X je část pozemku vydělená geometrickým plánem č. 1888-8/2014 z pozemku parc. č. X ve výměře 249 m², která je dlouhodobě začleněna do užívaného pozemku parc. č. X a nově označena jako parc. č. X. Žalobci a jejich právní předchůdci mají tento pozemek v držbě již od roku 1937.
- 2) Žalovaný v rozhodnutí vycházel z tvrzení Městyse Nový Hrozenkov, že nikdy neudělil souhlas s výstavbou plotu. Plot je zde vystavěn předchozími vlastníky od nepaměti a žalobci plot nikdy nestavěli, jen provádějí jeho údržbu. Žalobci držbu neprokazují, jak nesprávně tvrdí žalovaný na str. 5 napadeného rozhodnutí, neboť ta vznikne ze zákona a určení vlastnictví se ponechává obecnému soudu v podobě deklaratorního rozhodnutí. Žalovaný se ani nepřesvědčil, kdy obec Nový Hrozenkov pozemek parc. č. X získala. Dle výpisu z LV č. X pro obec a k.ú. Nový Hrozenkov jej obec získala až na základě zákona č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, v platném znění a do katastru nemovitostí bylo vlastnictví obce zapsáno až v roce 1999. Správní orgány neprokázaly, že žalobci plot vystavěli, tj. nově vybudovali. Bez zjištění realizace stavby konkrétními osobami nelze bez dalšího předjímat, že to byli právě žalobci, kteří stavbu postavili.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že se nedopustil nesprávného právního hodnocení skutkového stavu, neboť při rozhodování vycházel z vyjádření Městyse Nový Hrozenkov, který jako vlastník pozemku parc. č. X nikdy neudělil souhlas s umístěním plotu žalobců ani nebyl žalobci o takový souhlas požádán. Eventuální existence souhlasu vlastníka se stavbou či vydržení práva odpovídající věcnému břemeni není samo o sobě rozhodné pro posouzení otázky, zda byla předmětná stavba realizována v souladu s požadavky zvláštních předpisů. K otázce oprávněné držby odkázal žalovaný na argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí. Žalovaný uvedl, že po zahájení řízení o odstranění stavby nebyla žalobci doložena žádná námitka a ani do vydání rozhodnutí nebyly předloženy podklady, které by mohly svědčit přerušení řízení a zahájení řízení o dodatečném povolení stavby. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že Městskému úřadu Karolinka, jakožto správnímu orgánu I. stupně (dále jen stavební úřad) oznámili dne 24.2.2010 manželé V. existenci nepovolené stavby plotu a stavení na pozemku parc. č. X. Dle výpisu z katastru nemovitostí jsou žalobci spoluvlastníky pozemků parc. č. X a X.

Výzvou ze dne 7.4.2010 vyzval stavební úřad žalobce k účasti na kontrolní prohlídce, která bude na pozemku parc. č. X provedena 20.4.2010. Dle úředního záznamu ze dne 19.4.2010 se žalobce a) telefonicky omluvil z účasti na kontrolní prohlídce. Svou omluvu doložil kopií pracovní neschopenky. Další kontrolní prohlídka byla stavebním úřadem určena na den 11.5.2010. Dle protokolu z jejího průběhu bylo na místě samém zjištěno, že došlo k dalšímu prodloužení plotu na pozemku parc. č. X. Žádný z účastníků se kontrolní prohlídce nezúčastnil. Další kontrolní prohlídku nařídil stavební úřad na 20.7.2012. Z místa samého byla pořízena fotodokumentace. Dle protokolu z průběhu prohlídky se jí zúčastnil žalobce a), který uvedl, že projednávání oplocení se na pozemcích nachází již od roku 1947 a je průběžně obměňováno (opravováno). Dle kontrolního zjištění se na pozemku parc. č. X nachází oplocení tvořené dřevěnými sloupky různých výšek a výplň tvoří uzlíkové pletivo pro ovce. Oznámením ze dne 9.8.2013 bylo zahájeno řízení o odstranění stavby plotu na pozemcích parc. č. X, X a X. Oznámení obsahuje poučení, že stavebník může požádat o stavební povolení stavby a že tato může být povolena při splnění zákonem stanovených podmínek. Dne 3.9.2013 bylo stavebnímu úřadu doručeno vyjádření Městyse Nový Hrozenkov jakožto vlastníka pozemku parc. č. X, který uvedl, že nikdy nedal souhlas k instalaci plotu a také nebyl nikdy o takový souhlas požádán. Dále uvedl, že na pozemku se nachází účelová komunikace v majetku městyse a i proto jakýkoliv zásah do tohoto stavu je protiprávní. Současně předložil protokoly ze státního dozoru provedené podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v platném znění, ve dnech 20.10.2011 a 25.6.2013. Dne 9.9.2013 bylo stavebnímu úřadu doručeno vyjádření manželů V., že trvají na odstranění plotu, který hraničí s pozemky v jejich vlastnictví, neboť brání ve vjezdu a ve výjezdu na účelovou komunikaci na pozemku parc. č. X, zužuje účelovou komunikaci a brání průjezdu širší zemědělské techniky. Oznámením ze dne 11.9.2013 nařídil stavební úřad ústní jednání spojené s místním šetřením na den 24.9.2013 a současně sdělil účastníkům, že ve smyslu ust. § 36 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád) se mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí u ústního jednání. Dle úředního záznamu ze dne 23.9.2013 se téhož dne dostavil na stavební úřad žalobce a) a omluvil se z nařízeného jednání. S datem 23.9.2013 byla do správního spisu založena kopie náčrtu dotčených pozemků a staveb na nich se nacházejících spolu s ručně vepsanými poznámkami žalobců. Dále byla do spisu vložena ověřená kopie potvrzení Rady místního národního výboru v Novém Hrozenkově ze dne 17.8.1982. MNV Nový Hrozenkov v listině potvrzuje, že část pozemku č. X nikdy nebyla ze strany MNV užívána a schvaluje, aby tuto část dále obhospodařoval a vlastnil F. K., bytem N. H. č. X. Z listiny dále vyplývá, že se potvrzení vydává pro potřeby státního notářství. Listina je podepsána předsedou MNV. Dále se ve spise nachází fotodokumentace pořízená dne 24.9.2013 a vytyčovací náčrt ze dne 18.12.2009, jenž byl do správního spisu vložen 24.9.2013. Dle protokolu ze dne 24.9.2013 se žalobci místního šetření nezúčastnili. S datem 11.9.2013 vydal stavební úřad rozhodnutí o nařízení odstranění stavby plotu žalobcům. Rozhodnutí bylo vypraveno dne 27.11.2013. Dle odůvodnění rozhodnutí stavební úřad vycházel z vyjádření vlastníka pozemku parc. č. X Městyse Nový Hrozenkov ze dne 3.9.2013 a také z vyjádření manželů V. ze dne 9.9.2013. Dále stavební úřad poukázal na ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona s tím, že žalobci jako vlastníci stavby nevyužili možnosti podat žádost o dodatečné povolení stavby, ačkoli o této možnosti byli řádně poučeni. Stavebnímu úřadu proto nezbylo než nařídít odstranění stavby. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, v němž namítli, že plot je na pozemcích umístěn od nepaměti a pozemky jsou dlouhodobě užívány k chovu ovcí. Zdůraznili, že jim

k pozemkům vznikla oprávněná držba. K vytyčovacímu náčrtu ze dne 18.12.2009 namítli, že protokol o souhlasu sousedních vlastníků není žalobci podepsán. Dále namítli nevyjasněný skutkový stav a vady právního posouzení, které jsou jeho důsledkem. O podaném odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť správní orgány obou stupňů rozhodly na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Správní orgány vycházely z předpokladu, že žalobci jsou vlastníky a současně stavebníky posuzované stavby, což měly za prokázané především tvrzením vlastníka pozemku parc. č. X Městysu Nový Hrozenkov, že souhlas s umístěním plotu na tomto pozemku žalobcům nedal a také z toho, že žalobci sami o povolení stavby stavební úřad nepožádali. Tato základní premisa, z níž další postup správních orgánů obou stupňů vycházel, však byla zpochybněna opakovanými tvrzeními žalobců, že se plot na pozemcích nacházel již v dávné minulosti. Poprvé je takové tvrzení žalobce a) zachyceno v protokolu z kontrolní prohlídky, která byla provedena dne 20.7.2012, tj. ještě před samotným zahájením řízení o odstranění stavby. Stavební úřad přes toto tvrzení žalobce jej v následujícím řízení nevyzval, nechť toto své tvrzení doloží a sám ohledně doby vzniku stavby neučinil žádné šetření. Spokojil se pouze s fotodokumentací z místního šetření, která stavbu plotu dokládá, ale z níž není zřejmé, zda je prováděna jako stavba nová či na místě původního oplocení. Dle výpisu z katastru nemovitostí nabyt Městys Nový Hrozenkov pozemek parc. č. X do svého vlastnictví skutečně až na základě zákona č. 172/1991 Sb., takže pokud stavba plotu existovala již v minulosti, nemohl být k souhlasu s jejím umístěním vyzván. Manželé V. dle výpisu z katastru nemovitostí získali sousední pozemky do svého vlastnictví na základě kupní smlouvy z roku 2007. Ani jim tedy nemusí být znám stav před touto dobou. Zcela bez povšimnutí zůstaly ve správním spise listiny, které dne 23.9.2013 předložil zřejmě žalobce a), a to kopie náčrtu pozemků a staveb s vepsanými poznámkami žalobců obsahujícími jejich sice velmi stručnou, ale přesto srozumitelnou výhradu proti tomu, že by se jednalo o novou stavbu a zejména pak ověřená kopie potvrzení Rady MNV v Novém Hrozenkově ze dne 17.8.1982, které sice svým obsahem nepotvrzuje samotnou existenci plotu, ale vypovídá o obhospodařování dotčených pozemků F. K., zřejmě právním předchůdcem žalobců. Z obsahu spisu správního orgánu je seznatelné, že prvostupňové rozhodnutí bylo vyhotoveno již dne 11.9.2013, byť bylo vypraveno až dne 27.11.2013. Listiny založené do spisu dne 23.9.2013, tj. den před nařízením místního šetření spojeného s ústním jednáním, tak zůstaly nevyhodnoceny. Tento nedostatek v postupu správního orgánu I. stupně nebyl napraven ani žalovaným v rámci odvolacího řízení. Správní orgán I. stupně rozhodnutí o odstranění stavby opíral mj. o skutečnost, že žalobci, ač byli řádně poučeni, nepodali žádost o dodatečné povolení stavby. Tato argumentace je za procesní situace, kdy žalobci od počátku zpochybňovali, že by se jednalo o novou stavbu, neudržitelná, neboť žalobci tvrdili, že se o žádnou nepovolenou stavbu nejedná a svá tvrzení měli snahu sice velmi laicky, ale přesto srozumitelně prokázat. Podání žádosti o dodatečné povolení stavby by bylo v rozporu

s tímto jejich procesním stanoviskem. Přetrvávající nejasnosti o posuzované stavbě či zejména o době jejího vzniku měly být odstraněny náležitým zjištěním skutkového stavu, k čemuž však ze strany stavebního úřadu nedošlo. Stavební úřad tak vydané rozhodnutí zatížit závažnou procesní vadou. Žalovaný pak rovněž pochybil, když tento nedostatek v rámci odvolacího řízení neodstranil. Zvláště pokud žalobci v odvolání nedostatečné zjištění skutkového stavu namítali a také opakovaně tvrdili, že se jedná o stavbu vybudovanou v minulosti. Ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu je úkolem odvolacího orgánu zejména reagovat na odvolací námitky (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.10.2014, č.j. 6 As 161/2013-25).

Na základě shora uvedené argumentace krajský soud shledal žalobu důvodnou. Pro úplnost krajský soud uvádí, že s ohledem na procesní stav věci se nezabýval otázkou tvrzené držby pozemků žalobci, když to bez náležitého zjištění skutkového stavu považuje za předčasné. V obecné rovině však dodává, že posouzení otázky existence práva (např. práva držby) nebo rozsahu vlastnických práv nepřísluší správním orgánům ani soudům činným ve správním soudnictví, ale soudům obecným.

Na základě shora uvedeného krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, dále proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění a také pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 76 odst. 1 písm. a), b), c) s.ř.s.). Současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem vysloveným soudem (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobcům, kteří měli ve věci úspěch, vzniklo právo na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplacení soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč a z nákladů spojených s právním zastoupením, a to za 4 úkony právní služby po 2.480,- Kč a 2x režijní paušál po 300,- Kč (ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d) ve spojení s § 12 odst. 4 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Náhrada nákladů za právní zastoupení tak činí 10.520,- Kč. Celková částka náhrady nákladů řízení činí 13.520,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí uložil soud, případně na její návrh z důvodů hodných zvláštního zřetele. V posuzované věci podle obsahu soudního spisu žádné takové skutečnosti nenastaly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 28. ledna 2016

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu